

Sygn. akt IX C 423/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku IX Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Hubert Odelski

Protokolant: sekr. sądowy Ewelina Miechówka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2015 roku w Słupsku

na rozprawie sprawy

z powództwa **Skarbu Państwa Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo L. Ł.**

przeciwko **R. N.**

o opróżnienie lokalu mieszkalnego

uzupełnia wyrok z dnia 25-09-2015 r. w ten sposób, że nakazuje pozwanej **R. N.**, aby opróżniła, opuściła i wydała powodowi **Skarbowi Państwa Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy Państwowe Nadleśnictwo L. Ł.** także budynek stodoły, przynależny do budynku mieszkalnego nr (...) położony w miejscowości P., gmina S., dla którego Sąd Rejonowy w Słupsku prowadzi księgę wieczystą (...).

Sygn. akt IX C 423/14

UZASADNIENIE

Powód Skarb Państwa - Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasów Państwowych Nadleśnictwo L., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o nakazanie pozwanej R. N., aby opróżniła, opuściła i wydała powodowi budynek oznaczony nr (...), położony w miejscowości P., gm. S., dla którego Sąd Rejonowy w Słupsku VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Nadto powód domagał się zasądzenia od pozwanej na jego rzecz kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych i obciążenia pozwanej kosztami postępowania sądowego, od których z mocy ustawy był zwolniony.

Pozwana R. N. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o wstrzymanie wykonania opróżnienia lokalu mieszkalnego do czasu zapewnienia jej przez powoda lokalu zamiennego oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu.

W toku procesu powód rozszerzył powództwo poprzez żądanie nakazania pozwanej aby opuścił, opróżniła i wydała powodowi także budynek stodoły przynależny do budynku mieszkalnego nr (...).

Wydając w dniu 25 września 2015 r. wyrok, Sąd nie orzekł o rozszerzonym powództwie.

W związku z tym powód w dniu 09 października 2015 r. wystąpił z wnioskiem o uzupełnienie wyroku w powyższym zakresie obejmującym rozszerzone powództwo, tj. o budynek stodoły.

Stosownie do treści art. 351 § 1. Strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o

całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. § 2. Wskazuje, iż wniosek o uzupełnienie wyroku co do zwrotu kosztów lub natychmiastowej wykonalności sąd może rozpoznać na posiedzeniu niejawnym. § 3 określa, iż orzeczenie uzupełniające wyrok zapada w postaci wyroku, chyba że uzupełnienie dotyczy wyłącznie kosztów lub natychmiastowej wykonalności.

Jak wynika z powyższego jeżeli sąd nie rozpozna całości żądania pozwu, to co do pozostałej części trwa stan sprawy w toku, a nadto stronie nie przysługuje środek odwoławczy, zgodnie z ogólną zasadą, że tam, gdzie nie ma rozstrzygnięcia, nie ma środka zaskarżenia. Tę sytuację władny jest uleczyć sąd, orzekając o uzupełnieniu wyroku, ale tylko na wniosek strony złożony w terminie określonym w art. 351. Po upływie tego terminu (zob. jednak art. 168-172) strona może wytoczyć nowe powództwo o część nierozstrzygniętą, brak bowiem w tym zakresie powagi rzeczy osądzonej.

Uzupełnienie wyroku może nastąpić wyłącznie na wniosek strony, złożony w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od dnia doręczenia wyroku. Wniosek o uzupełnienie wyroku, złożony przez stronę po upływie terminu przewidzianego w art. 351 § 1, podlega odrzuceniu (postanowienie SN z dnia 28 listopada 1989 r., I CZ 270/89, Lex nr 8999). Termin do wniesienia wniosku o uzupełnienie wyroku, jako termin procesowy, podlega przywróceniu na zasadach ogólnych (art. 168 i n.). Powstaje jednak pytanie, czy uchybienie terminowi do żądania uzupełnienia wyroku pociąga za sobą ujemne skutki dla strony, co według art. 168 § 2 jest przesłanką przywrócenia terminu. Niewątpliwie negatywne konsekwencje dla strony niesie pominięcie w wyroku rygoru natychmiastowej wykonalności czy rozstrzygnięcia o kosztach. Rozstrzygnięcia w tym zakresie nie można bowiem dochodzić w odrębnym postępowaniu. Co się natomiast tyczy pominięcia w wyroku niektórych żądań albo nierozstrzygnięcia o roszczeniu w całości, to - skoro brak rozstrzygnięcia objętego powagą rzeczy osądzonej - powód ma możliwość dochodzenia roszczenia w nowym procesie w takim zakresie, w jakim nie zostało ono objęte wyrokiem (zob. wyrok SN z dnia 4 listopada 1966 r., II PR 436/66, OSNC 1967, nr 4, poz. 79). Wydaje się jednak, że nawet w przypadku, gdy powód może wytoczyć ponownie powództwo o niezasądzoną część roszczenia przyjęć należy dopuszczalność wniosku o uzupełnienie wyroku (tak też M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 467). Chociaż wskutek pominięcia w wyroku części roszczenia prawa strony nie zostają uszczuplone, jednakże jego dochodzenie w nowym postępowaniu wiąże się z dodatkowymi staraniami i kosztami.

W związku z wyrażonym wyżej zapatrywaniem należy zauważyć, że judykatura zajmuje stanowisko, iż od wyboru powoda zależy to, czy wystąpić w wnioskiem o uzupełnienie wyroku, czy też wytoczyć nowe powództwo o tę część roszczenia lub to spośród roszczeń, które nie zostało uwzględnione przez sąd (por. na tle uchylonego art. 321 § 2 wyrok SN z dnia 15 lipca 1969 r., II CR 246/69, OSPiKA 1979, z. 5, poz. 98).

W okolicznościach niniejszej sprawy ponad wszelką wątpliwość należy stwierdzić, iż powód zachował ustawowy termin do złożenia wniosku o uzupełnienie wyroku. Merytoryczne przesłanki rozstrzygnięcia są całkowicie analogiczne jak podane w uzasadnieniu do wyroku z 2015-09-25, a sam wyrok uzupełniający stanowi w innym zakresie dopełnienie orzeczenia sądu, obejmujące całość żądania, przy całkowicie tożsamy okolicznościach.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w wyroku uzupełniającym.